

въ участъка я намѣри онзи, агента отъ София. Взе я оттамъ и я заведе въ хотела, дето вече бѣше подготвилъ работата. Казаха ѝ, че я взематъ като камариерка, за хатъръ на агента. Условиата — стая и храна безплатно, за другото — сама да си изкарва. Огледаха я отъ глава до пети съ ония смѣтни-ухилени, лепкави погледи, които тя вече познаваше отъ София.

По-късно, колчемъ се опитваше да си спомни този, именно, първи часъ, тя не успѣваше. Всичко бѣше разпокжсано, объркано, сливаше се едно съ друго, както въ сънищата. Но, изведнажъ, още сжщата вечеръ, когато при нея дойде стопанина на хотела, и следъ това агента, бъркотията и страхътъ изчезнаха. Разбра се, че всичко ще се нареди горе-долу добре, и животътъ, наистина, потече равно, безъ тревога, дори приятно. Стаичката бѣше отдѣлена, до стълбитѣ, тѣсна и тъмна, но тя бѣше сама въ нея. За грубата работа имаше момче, тя се грижеше само за бѣльото, и да посрѣща пасажеритѣ. Въ градеца веднага узнаха за новата камариерка, но тя се държеше на цена, и имаше хубава, отбрана клиентела. Дважъ въ седмицата